

Articolul 5 alineatul (6) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că se opune ca explicațiile corespunzătoare oferite consumatorului să rezulte doar din informațiile contractuale menționate în contractul de credit, fără întocmirea unui document specific?

(¹) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Recurs introdus la 12 august 2013 de Donaldson Filtration Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013 în cauza T-396/11, ultra air GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (reprezentanți: N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert, Rechtsanwältinnen)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), ultra air GmbH

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013 în cauza T-396/11 și, prin urmare, respingerea acțiunii formulate de ultra air GmbH având ca obiect anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 mai 2011 în cauza R 374/2010-4;

— obligarea ultra air GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul formulat împotriva hotărârii Tribunalului citate anterior are, în esență, următoarea motivare:

1. Lipsa de apreciere a excepției întemeiate pe abuzul de drept ca noțiune juridică generală

În hotărârea atacată, cu încălcarea jurisprudenței Curții, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin neluarea în considerare a faptului că noțiunea juridică generică a excepției întemeiate pe abuzul de drept, care permit și impune evaluarea împrejurărilor cauzei trebuie să fie respectată de asemenea în dreptul comunitar al mărcilor.

Dimpotrivă, Tribunalul s-a limitat la a declara că procedura în conformitate cu dispozițiile coroborate ale articolului 52 alineatul (1) litera (a) și ale articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 (¹) este o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată și, prin urmare, nu a apreciat împrejurările specifice ale cauzei.

În această privință, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, deși legiuitorul a conceput procedura de declarare a nulității unei mărci în temeiul articolului 56, alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 ca pe o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată, acest lucru nu exclude totuși luarea în considerare a excepției întemeiate pe abuzul de drept ca noțiune juridică generică în vigoare care trebuie deopotrivă respectată în dreptul comunitar al mărcilor.

Astfel, respingerea cererilor abuzive nu implică obligarea persoanei care solicită declararea nulității să dovedească un interes în exercitarea acțiunii și, prin urmare, nu presupune limitarea calității procesuale active prin stabilirea unor condiții suplimentare. În plus, faptul că legiuitorul a conceput procedura de declarare a nulității ca pe o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată și că nu este posibilă declararea din oficiu a nulității unei mărci înregistrate pledează în favoarea relevanței excepției întemeiate pe abuzul de drept în contextul articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

2. Lipsa de apreciere a împrejurărilor specifice ale prezentei cauze

În măsura în care Tribunalul nu aluat în considerare excepția invocată de recurentă privind abuzul de drept ca noțiune juridică generică în vigoare, acesta nu a examinat împrejurările specifice ale cauzei, care evidențiază caracterul abuziv al cererii de declarare a nulității mărcii comunitare nr. 1121839 „ultrafilter international” formulate de ultra air GmbH.

Într-adevăr, persoana care a solicitat declararea nulității, prin utilizarea mărcii în litigiu, intenționa să instrumenteze renumele mărcii pe care o atacă inducând în eroare publicul relevant și generând impresia incorectă că se înscria în tradiția predecesorului renumit al recurente.

În plus, Tribunalul a examinat insuficient rolul de administrator al ultra air GmbH ca solicitant al mărcii comunitare nr. 1121839 „ultrafilter international”, care în decursul exercitării funcțiilor sale în cadrul recurente era, în mod direct, singura persoană responsabilă în procedura de înregistrare a mărcii pe care o atacă în prezent. Aceasta a prezentat personal toate documentele necesare în procedura de înregistrare pentru a dovedi caracterul distinctiv dobândit de marcă în percepția publicului, ca urmare a utilizării sale și el însuși le-ar fi redactat parțial, acestea rămânând încă sub autoritatea sa.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată), JO L 78, p. 1.